

KÖZLEMÉNY

Szövetségünk új elnöke Dr. Borzási István testvér

Szövetségünk előbbi elnöke *Dr. Gergely István* és családja megkapta kivándorlási vízumát a Bukaresti Amerikai Nagykövetségtől. Az ottani iskolai év kezdésének figyelembe vételével július 16-án repülnek New York-ba, hogy a világváros Magyar Baptista Gyülekezetének lelkipásztori szolgálatát végezzék. Megköszönjük szövetségünk javára kifejtett hosszú és fáradságos munkájukat.

Az elnöki tisztség megüresedése miatt szövetségünk elnöksége, majd tanácsa is rendkívüli ülést tartott Nagyváradon július 6-án. Az esedékes ügyek rendezésén kívül egy ideiglenes elnököt választottunk, aki a távozó testvérünk feladatkörét veszi át a jövő évi, amúgy is sorra kerülő választókongresszusig. A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Belső szabályzata 63. cikkelyének (1) pontja alapján és értelmében a tanács titkos szavazással erre a szolgálatra *Dr. Borzási István* lelkipásztor testvért választotta meg. Imádkozzunk és segítsük új elnökünket, hogy „szolgálatát teljesen betöltse”. Szeretettel köszöntjük őt új minőségében.

DR. VASS GERGELY, *kommunikációs alelnök*

HIRDETÉS

Felvételi a Teológiai Fakultásra

Örömmel hirdetjük, hogy a Szövetségünkön belül működő Teológiai Fakultás felvételit hirdet a lelkipásztor-képző szakra, a 2010-2011-es tanévre. Az új felvételi rendszer szerint minden évben tartunk felvételi vizsgát, és ebben az évben is várjuk azon fiatal emberek jelentkezését, akiknek elhívásuk van az Úrtól erre a szolgálatra!

A jelentkezési feltételek figyelembevételével olyan érettségizett személyeket várunk, akik legalább három éve már gyülekezeti tagok, és két éve szolgálatot is végeznek a gyülekezetben. Szükség van gyülekezeti és lelkipásztori ajánlásra is.

Az érdeklődők vegyék fel a kapcsolatot *Giorgiov Adrián* dékán testvérrel a 0735-500 700-as telefonszámon. *Jelentkezési határidő:* szeptember 1.

MEGHÍVÓ!

Szeretettel hívjuk és várjuk folyó év szeptember 4-5-re mindazokat, akiket származási, rokoni és lelki szálak fűznek a **Bályoki Magyar Baptista Gyülekezet**hez. A találkozót a helyi gyülekezet rendezi. Szükség esetén bővebb információ Gergely Páltól, a gyülekezet ügyintéző lelkipásztorától kapható. *A bályoki gyülekezet elöljárósága*

A Magas-Tátrában

*Amikor feljutottunk egyik nap a
hegycsúcsra, elcsendesedtünk,
hálát adtunk Teremtő,
hatalmas Urunknak,
és néhány énekkel is
dicsőítettük –
– írja tudósításában*

Tóth Róbert teológiai hallgató,
ugyanis hét másik diáktársával és
két tanárukkal június 24-30 között
Szlovákiában jártak.
(tudósítás a 3. oldalon)

AZ IMÁDKOZÁSRÓL

Augusztusban, a Hargita Keresztyén Tábor lelkipásztor-családok hetén *Gerhardt du Toit* lesz az előadó. Gerhardt testvér missziós szolgálata kb. 25-35 országra terjed ki. Többnyire lelkipásztorokat, vagy gyülekezeti csoportokat és vezetőket hív meg három-négy napos konferenciára, aminek fő témája az imádkozás.

Miért tanítok az imáról?

Az emberek gyakran megkérdik, hogy miért tanítok az imáról, vagy miért töltök időt imádkozásban a gyülekezetekkel. Hadd válaszoljak életem egyik feledhetetlen történetével.

Dél-Afrikában tanultam teológiát. Szüleim egy állattenyésztő farmon éltek, közel a mozambiki határhoz. Egyszer, amikor otthon voltam, azt mondja édesanyám: „Itt volt egy fekete lelkipásztor, veled akart beszélni.” Mi csak később tudtuk meg, hogy a farmunkon levő kisebb hegyre szokott feljárni hat afrikai lelkipásztor, akár negyvennapos imádkozásra és böjtölésre. Mindjárt indultam is a kis kunyhóhoz, ami kb. 50 méterre volt a szüleimétől. Amikor beléptem, ez a fekete lelkipásztor már ott ült. Kérdeztem tőle: „Ugye, teológiáról fogunk beszélgetni?” Ő azt mondta erre: „Nem, hanem imádkozni fogunk!”. Térdeire esett és körülbelül másfél órán át Isten „terhe” alatt volt imában. A teher szó héber megfelelője a masah, és ha tanulmányozzuk az Ószövetséget, akkor látni fogjuk, hogy egy kinyilatkoztatáson alapszik. Isten adja nekünk az ima terhét. És ez a teher hoz összetöretést a szíveinkben. Az összetöretés pedig tisztulást hoz, és Istennek való elkülönítést. Amikor Isten megtisztít, adja nekünk az ima lelkületét, és az imádság lelke elvezet minket Isten akaratahoz.

„Minden imádságokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által” – Pál apostol mondja ezt az Efézus 6:18-ban, ahol Isten fegyverzetéről beszél. Ima és könyörgés által juthatunk előbbre – a Lélek segítségével. A Róma 8-ban Pál apostol 19-szer beszél a Szentlélekről. Azt mondja, hogy a Szentlélek segít a mi gyengeségünkön és hiányosságainkon, mert ő közben-

jár értünk. A közbenjárni szó két latin szó kombinációjából jött létre: intera és sitera. Az inter azt jelenti, hogy közbe(lépni), a sitera szó pedig azt, hogy nézzünk szembe a felelősséggel.

Pál azt is mondta, hogy Isten Lelke közbenjár értünk, nagy fohászkodással. Itt van az ima lelke.

Bristol-i George Müller, az ima nagy képviselője mondotta, hogy ő 85 ezer választ kapott az imáira – mivel Isten akarata szerint imádkozott. Ha Isten akarata szerint imádkozunk, Isten megválaszolja azt. Lehet, hogy nem ma, lehet nem is holnap.

Honnan tudhatom meg, hogy Isten akarata szerint imádkozom? Az Úr Jézus azt mondta: „Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek”. Ez mit jelent? Ha az ő szava bennem lakik, akkor semmit sem fogok kérni Isten akaratán kívül.

Mi Isten akarata a gyülekezet számára, vagy a családom számára? Az a csodálatos az imával kapcsolatban, hogy általa felfedezzük Isten akaratát. Felfedezem az igéből, és kérem Isten akaratát a gyülekezetem, a családom, az országom számára. Mert nem indulhatunk ki a tapasztalatból. Nem magyarázhatjuk a Szentírást a tapasztalatunk fényében. Az ige igazságából kell elindulnunk a tapasztalat felé. És felfedeztem Isten igéjéből, hogy Isten akarata szerint imádkozom vagy sem.

Tehát ezt tanultam ezektől a fekete lelkipásztoroktól. Ők a puritánok követői voltak, akik napokig imádkoztak. Vittek a hegyre egy-egy takarót és egy nagyobb edényben vizet, és az ima és böjt 14, 21 napig tartott, egyesek még 40 napig is elmentek. Ők azt

mondták nekem, hogy „nem viheted az embereket messzebb lelkileg, mint ahol te vagy”, és hogy „csak azt oszthatod szét, amivel te rendelkezel”. Robert McChain azt mondta: „Amilyenek vagyunk a térdeinken Isten előtt, olyanok leszünk, amikor az emberek jelenlétébe kerülünk, vagy a szószéken vagyunk”, valamint, hogy „olyan sok időt töltök imában, hogy felkészüljek arra, hogy imádkozzak”.

Az ima-konferenciák

– Általában hétfő este kezdjük el (többnyire pásztorokkal, de vezetőkkel is), majd folytatjuk kedden egész nap. Néha a szerdát böjtben töltjük, és aztán a konferenciát csütörtökön fejezzük be. Közben megosztok velük az imával kapcsolatos anyagokat. A bibliatanulmányunkban előbb vesszük az Ószövetséget (ebben legalább 11 héber szó van, ami az imáról beszél), majd átmegyünk az Újszövetségbe (ott 24 szó beszél az imáról). Felfedezzük, hogy az imát Isten kezdeményezi. És feltesszük magunkban a kérdést, hogy én, mint lelkipásztor, hogyan fejleszthetem a személyes imaéletemet. Hogy fejleszthetem a kapcsolatot – csendes időt – Istennel? Mert a szolgálat az Istennel való szoros kapcsolat eredménye. Aztán felteszem a kérdést, hogy hogyan segíthetünk a vezetőknek, hogy imádkozó emberekké váljanak, és a gyülekezetnek, hogy az imádság háza legyen!

Hogyan töltsék több időt imában?

Amikor az embereket az imádkozásról hallom beszélni, úgy tűnik, hogy ők erről már mindent tudnak. Én inkább azt mondanám, hogy igazából soha nem tudod, hogy miként imádkozz. Az ima az én számomra olyan, mint egy „új

Kirándulás a Tátra hegységben

A vizsgák után elérkezett a várva-várt nap, amikor elindulhattunk tízen Szlovákiába, a Tátra hegységbe, június 24-30 között, a kirándulást Dr. Giorgiov Adrián lelkipásztor, teológiánk dékánja szervezte.

Szálláshelyet egy vavrisói baptista testvér erdei faházában kaptunk. Ebben a faházban a 90-es évek elején James Irvine is megszállt, aki egyike volt azoknak, akik lábukat a Holdra tehették. Külön élmény volt a csend, ami az erdőben uralkodott, a friss hegyi levegő és a madarak „éneke”, amire minden reggel megébredtünk. Ez nem mindennapi élmény, csodálatos volt. Minden reggel és este áldott áhítataink, beszélgetéseink és felejthetetlen túrázásaink voltak a Magas-Tátra hegységben.

Meglátogattuk a Csorba tavat, aztán a magas csúcsok közötti látványos, félelmetes zúgású vízeséseket. Valamennyien a Kriván csúcsra is feljutottunk, ami 2494 m, meg még más csúcsokra is. Leírhatatlan és csodálatos volt a csúcsról nézni a többi magas hegyet, a szép felhőket és lenézni a nagy mélységbe. Amikor egyik nap feljutottunk a hegycsúcsra, elcsendesedtünk, hálát adtunk Teremtő, hatalmas Urunknak, és egy néhány énekkel is dicsőítettük.

Vasárnap részt vettünk a vavrisói (Vavrisovo) szlovák gyülekezet istentiszteletén. A vavrisói a legelső

szlovák baptista gyülekezet. Külön élményt jelentett számunkra szlovák nyelven énekelni és együtt magasztalni Istenünket szlovák testvéreinkkel. Adrián testvérünk buzdított imára minket, majd a teológiai hallgatók röviden bizonyosságot tettek, miután az igehirdetés következett Fazakas György lelkipásztor részéről a Mt 5:13-16 igeversek alapján. Testvérünk kihangsúlyozta, hogy sók és világosságok kell legyünk ebben a romlott világban. Imameghallgatás volt az, hogy Isten minden napra nagyon szép napsütést adott, és megőrzött minket minden veszélytől.

Szerda reggel, amikor készültünk haza, az áhítaton mindenki elmondta azokat az élményeket, amivel gazdagodott e csendes hét után. Nagyon jó testvéri közösség alakult ki közöttünk, s egymás hite által épülhettünk és formálódhattunk. Hiszem, hogy ez a kirándulás mindannyiunk számára felejthetetlen, szép emlék marad, és reméljük, hogy még lesz ilyen alkalmunk.

A következő igeversek bátorítsanak minket, hogy szolgáljuk hűséggel a mi Istenünket: „*Ti ugyanis nem tapintható hegyhez... járultatok... Ti a Sion hegyéhez járultatok, és az élő Isten városához, a mennyi Jeruzsálemhez és az angyalok ezreihez*” (Zsid 12:18,22).

TÓTH RÓBERT, teol. hallgató

szövetség” – frissnek kell lennie minden nap.

Az emberek azt szokták mondani nekem: „Szükségem lenne arra, hogy több időt töltsék el imában Istennel”. És megkérdezik: „Mit kell tennem?” Én azt szoktam válaszolni, hogy Istennek kell időt töltenie veled! Ekkor visszakérdeznek: „Mit értesz ezen?” Azt válaszolom: Az imát Isten kezdeményezte. Amikor Isten megteremtette Ádámot és Évát, elhelyezte őket az Éden kertben, de nem hagyta őket ott magukra. Jött „hűvös estén”, hogy kapcsolatban legyen velük. Tehát Isten keres minket, ő akar beszélni hozzánk. Viszont a mi egyik nagy problémánk a sietség, legalábbis itt Észak-Amerikában (lehet, hogy Romániában is). Ezzel kapcsolatban mondta Samuel Chatwig: „sietünk, hogy sietségben legyünk”, rámutatván annak sok esetben káros voltára. Válaszd az imát, de ne csak annyi legyen, hogy berohansz Isten jelenlétebe.

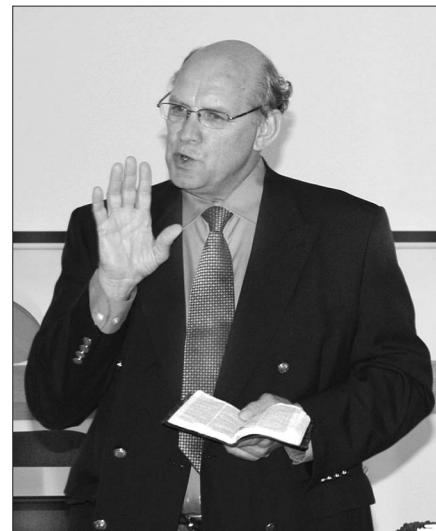
Szeretném még Jonathan Edwardot idézni: „Amikor Isten valami nagyszerűt akar tenni, ő az

emberek szívét imára fordítja”. Tehát az ébredéskor Isten elvezet minket az ima helyére. Ez hasonlít ahhoz, amit az Ezékiel 47-ben találunk: a bokáig, majd a térdig és a derékig érő a víz, és aztán már meg nem lábalható. A bokáig érő víz az, amikor mi belépünk Isten folyójába. A térdig érő víz az, amikor Isten terhe ránk nehezedik, és imádkozunk ébredésért. A derékig érő víz az, amikor Isten felráz minket, mert akar tenni valamit. És a folyó, amely már át nem lábalható az, amikor Isten ébredést küld. (Tehát az ébredés nem az, amikor az emberek hátraesnek.) Amikor Isten ébredést küld, akkor ott van megbánás, összetöretés, helyreállítás és Isten jelenlétéről való meggyőződés. Az én szívem az ébredésért él.

Önmagáról, családjáról

Gerhardt du Toit (55) Dél-Afrikában született és nevelkedett, teológiát is ott tanult. Felsőfokú tanulmányait Skóciában folytatta, ahol kb. 8 évet prédikált különböző helyeken. Családjával jelenleg Kanadában, Vancouver mellett él, felesége, *Janice*, bibliaiskolát végzett

Nyugat-Kanadában, a gyermekmunkában tevékenykedik, *Monica* lányuk most fejezte be tanulmányait egy új-zélandi bibliaiskolában. Gerhardt a *Kanadai Ébredés Társaság* alapítvánnyal dolgozik. Ez volt a második látogatása Romániában: szeptember 20-24 között a nagyváradi belvárosi és a rogeriuszi imaházban tartott hitmélyítő előadásokat, 23-án a lelkipásztori konferencián vezetett áhítatot, a hét végén Kémeren járt. Elutazása napján, 2009. szeptember 28-án nyilatkozott a Szeretetnek.

Egymásra hangolódás

Házasok hétvégéje volt a bihari baptista imaházban június 12-13-án. Előadónk, **Varga György** és felesége **Anikó**, Érdről érkeztek (Mo.), akiket az Úr négy gyermekkel ajándékozott meg (három fiú és egy leány). A konferencia résztvevői a helyi gyülekezetből és a környékről jöttek, legtöbbször a szalárdi gyülekezetből. A két nap alatt megvizsgáltuk: *a házasság célját, házastársaink szükségleteit, elemeztük a kommunikációt a házasságban, beszéltünk a konfliktusok kezeléséről, az újrakezdésről és házastársunk építéséről.* A következőkben igyekszünk vázlatosan visszaadni a két napon elhangzott üzeneteket.

A házasság célja

Miért házasodnak meg az emberek? Mert szeretik egymást, van egy közös cél, vagy közös érdek. A házasság egy életre szóló küldetés. Isten képmására lettünk teremtvé (1Móz 1,26-27), tehát képesek vagyunk gondolkodni, aktív döntéseket hozni, vannak érzelmi megtapasztalásaink. A házasságunknak is az isteni képmást kell követnie.

A Szentháromságban 1) az Atya a döntő, 2) a Fiú teljesíti az Atya akaratát, 3) a Szentlélek dicsőíti a Fiút. Így a saját házasságainkban 1) Isten van felül, Ő a döntő, 2) a férjnek felelősség-hordozónak és gyümölcstermőnek kell lennie, 3) a feleségnek pedig segítenie a férjét. Ahogyan az Isten iránti engedelmesség sem „kedv után megy”, ugyanúgy a házasságban végzendő feladatok teljesítése sem megy mindig kedv után.

A házastársak szükségletei

Isten férfinak és nőnek teremtett bennünket, ezért különbözőek vagyunk. A férfi küzdelmekben, harcokban vesz részt, a nő társ. Amint szeretnéd, hogy veled cselekedjen a másik (férj, feleség), kezd el te tenni azt. Vagyis gyere Istenhez, mondd el neki, fogadd el, ha nem érzed, hidd el, hogy lelked megelégtetett. Tehát semmi sem lehetetlen egy házasságban sem.

Egy átfogó felmérés szerint a feleség (nő) elvárásai férjétől: a) gyengédség, biztonság, védelem, b) beszélgetés, c) őszinteség, d) anyagi biztonság, e) elkötelezettség a család iránt. A férj (férfi) elvárásai feleségétől: a) szexuális beteljesedés, b) társ a kapcsolódásban, c) kellemes külső, d) támogató otthon, e) tisztelet és elismerés.

Ha a szükségletek nincsenek betöltve, különbözőhiány alakul ki. Ezek a hiányok megnyilvánulhatnak:

házasságon kívüli kapcsolatban, karrier vágyban, anyagiasságban, a gyermekekre való túlzott összpontosításban vagy közömbösségben. A megoldások egyike lehet: több minőségi időt tölteni egymással!

Kommunikáció, avagy: „Hogyan mondjam el neked?”

A kommunikáció nem más, mint beszélgetés egymással (férj-feleség), amikor megosztjuk egymással gondolatainkat, meggyőződésünket, önmagamat közlöm a másik féllel. Ez kettős elkötelezettséget jelent: meghallgatni és megérteni a másikat. Ahhoz, hogy a másik fél meg tudjon érteni, világosan (érthetően) el kell mondjam saját gondolataimat, érzéseimet.

A kommunikációnak öt szintje van: 1) látszatkommunikáció, 2) tényközlés 3) gondolat közlés (ez utóbbiak inkább a férfiakra jellemzőek, míg a következő kettő inkább a nőkre), 4) érzelem közlés és 5) én-közlés. Minél mélyebb egy kapcsolatban a kommunikáció, annál jobb.

A konfliktus kezelése a házasságban

A konfliktus: egyet nem értés, mosolygás, „problémák vannak” – ezeket jó idejében meg- vagy feloldani. Miért vannak konfliktusok? 1) Mert nem vagyunk egyformák: Isten nőnek és férfinak teremtett, mert 2) kiürült az érzelmi tankunk, vagy 3) önzők vagyunk (Fil 2,4).

Gyakran ösztönösen kezeljük a konfliktusokat: 1) teknős módjára – valamelyik fél visszahúzódik, 2) görény módjára – ha valamelyik támad, 3) kaméleon módjára – ez mindig enged, 4) bagoly módjára – ez bölcselkedik, 5) gorilla módjára – ez bármilyen áron nyerni akar.

Sajnos, egyik sem oldja meg a konfliktust. Ami inkább szükséges: a

helyes szívbeli hozzáállás. A házastársam nem ellenségem! Ő a szövetségese! Kötelezzük el magunkat, és igyekezzünk MINDEN problémát/konfliktust megoldani, egyet sem hagyni, hogy tovább fertőzzön.

Mit tegyünk, ha valamit elrontottunk? (Ezsd 10,1-4)

A lelkünk igazi állapota csak a fényben látszik, a félhomályban nem. Az az igazi lelki állapot, amikor Isten ítélt, felismerjük a szégyellni való állapotot, vagyis azt, hogy valamit nem jól cselekedtünk. Hogyan szoktunk erre reagálni? Elfedezzük magunkat, eltakarjuk a valóságot. A beszélgetésünk csak felszínes lesz. Megtanulunk jól viselkedni, kerüljük egymást, másokról beszélünk.

Az előadók azt ajánlották: ha valamit elrontottál, vállald érte a felelősséget. A helyrehozatalhoz szükséges a változás. A változás pedig egy folyamat:

1) felismerem, hogy vétkeztem Isten és a társam ellen (őszinte bűnfelismerés), 2) nyilvános bűnvallás, amikor néven nevezem a hibámat (az ítélet akár össze is tör bennünket), 3) segítséget kérek ☞

Férfinap a nagyvárad-i missziókerületben

Az igehirdetés fő üzenete az „Erkölcsei tisztaság követése” volt. Testvérünk rámutatott, hogy ez azért nehéz, mert az ömberünk és a világ vonzása ellen kell mindezt megvalósítanunk.

Június 19-én a Várad-rogériuszi magyar baptista gyülekezetben 10 órakor gyülekeztek a férfitestvérek. Nagyvárad-i testvérek kezdeményezésére és meghívására az USA-ból idelátogatott Dr. D. L. Lowrie testvérünk, aki a nap előadója volt. A missziókerület vezetősége felkarolta a férfinap gondolatát és így több gyülekezetből együtt lehetünk több mint 100-an. Az alkalmat zenés áhítattal kezdtük meg, amit Mike József lelkipásztor vezetett, buzdí-tással szolgált Sorbán Barna diakónus és Szabó László helybeli lelkipásztor is. Simon József testvér, mint helybeli lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket és elmondta: mi férfiak később ébredtünk rá, mint a testvérnők, hogy szükségünk van egy férfi csendes napra is.

Lowrie testvér egy önvizsgálatra indító igével szolgált felénk (Mt 5:27-30). Tanítása tömör és világos volt. Nem szándékozott dicsérni a hallgatókat, mint azt előre is bocsátotta, hanem az Úr Jézus elvárásaihoz szerette volna emelni életünket. A tanítás Giorgiov Adrián testvérünk fordításában vált érthetővé magyar nyelven.

Az igehirdetés fő üzenete az „Erkölcsei tisztaság követése” volt. Testvérünk rámutatott, hogy ez azért nehéz, mert az ömberünk és

a világ vonzása ellen kell mindezt megvalósítanunk. Figyelmeztetésként elhangzott, hogy a Sátán mindenkit megkísért, mi sem vagyunk kivételek ez alól. Hiszen nem vagyunk „erősebbek, Sámsonnál, istenfélőbbek Dávidnál, se bölcsőbbek Salomonnál”, akik megkísértettek, és sajnos volt amikor el is estek. Tanításában kitért az Isten kegyelmére, ami lehetőséget ad az újrakezdesre.

Az erkölcsi tisztaság úgy érhető el, ha megadjuk annak az árát, az ömberünk halálba adását – annak kívánságaival együtt, ha szövetséget kötünk a szemünkkel, mint Jób (Jób 31:1), imádkozó szívvel és a Szentlélek ereje által élünk. Testvérünk még kiemelte, hogy a tisztaság eredményeként nyitott lesz a szívünk Isten felé, meg tudjuk őrizni a családi boldogságot, felszabadít az ellentétes neműekkel való barátságra és felkészít a menny számára.

Egy rövid kávészünet után következett a „kérdéss-felelek”, ahol aktuális kérdésekre tömör és kedves válaszok érkeztek. Felemelő volt a nagyvárad-i roma gyülekezet férfikarának a szolgálata, cigány testvéreink szép számban vettek részt a konferencián.

D. L. Lowrie

A missziókerület nevében Kovács Gyula elnök testvér megköszönte a helybeliek vendégszeretetét, majd a jelenlevők véleményét megkérdezve úgy határoztunk, hogy ha az Úr megtart, akkor lesz még folytatása az ilyen jellegű férfi napoknak. Az összejövetel végén közös étkezés következett. Úgy indultunk hazafele, mint akik gazdagodtak sok jó tanítással és áldott közösséggel. Azzal a vággal zárom soraimat, hogy az Úr segítsen meg bennünket, mindenhol tiszta kezeket emelni fel (1Tim 2:8), és úgy imádni a mi Istenünket, és közbenjárni embertársainkért, önmagunkért, családjainkért és közösségünkért.

ALBERT ISTVÁN ZSOLT

⇒ Istentől, majd erőt meríték belőle, így aztán 4) a kegyelem felszabadít. Vállald bátran a helyzeted, vállald a változás folyamatait és állj helyedre, Isten szerinti fényben járj!

Házastársunk építése (Ef 5,21-33)

A házasság szövetségi kapcsolat. Akivel szövetséget kötöttem, az Istentől kapott társ. Küldetésem, feladatom van a másikkal szemben: engedelmisség, tisztelet, szeretet (1Kor 13). A házasságban fontos a biztonság érzés. Ha felfedeztük a

másik félben, mi az erőssége, akkor dicsérjük meg, mert a dicséret egy kapcsolatban olyan, mint a kenőanyag: csökkenti a súrlódást, növeli az élettartamot.

Mit bízott Isten a feleségre: engedelmes lelkületet a férj iránt. Ráfigyelést, ha hibázott vagy kudarcot vallott valamiben a férj, a dorgálás-korholás helyett bátorítást adjon.

Mit bízott Isten a férjre? Tekintse társnak a feleséget, „építenie” kell őt, táplálni, gondozni, és szeretni, áldozatok árán is. Úgy, ahogy

Krisztus is szerette az egyházat!

Végül az előadók arra kértek bennünket, határozzuk el egyen-egyenként: Isten szerint akarom élni a házasságom, és a magam részét 100 %-ban megteszem. Együtt megyünk a közös úton, amit Isten készített nekünk, és soha nem mondunk le egymásról.

Áldásos két napban volt részünk, sok mindent tanultunk. Kívánjuk, hogy legyen mindenkinek Isten szerint való házassága.

A. I. Zs.

Konferencia a Spurgeon-Kollégiumban és doktori tanulmányok

A bukaresti szeminárium elvégzése után **GERGELY ISTVÁN** lelkipásztor kollégám még három évet tanulhatott a Spurgeon-Collegeban. Kapcsolata a Kollégiummal megmaradt, sőt júniusban az intézmény egy nevezetes összejövetelén is részt vett. Kicsivel korábban, áprilisban testvérünk befejezte doktori tanulmányait. Eme két eseményről kérdeztük New Yorkba való elutazása előtt.

1) Minden év júniusában a Kollégium korábbi diákjai közül választanak egy konferencia elnököt, akinek a mandátuma egy évre szól, és aki úgymond a Spurgeon-College végzőseinek az elnöke, vagy előjárója. Nemcsak számomra, hanem a közösségünk számára is megtisztelő, hogy az idén én kaptam ezt a megbízást. Abból állt a szolgálatom, hogy levezessem a konferenciát és tartsak egy előadást is. Két másik előadótársam közül az egyik David Coffey volt, a Baptista Világszövetség elnöke (aki szintén az intézmény egyik végzőse), a másik pedig Tonny Peck, az Európai Baptista Federáció főtitkára volt. A hit fejlődéséről kellett szólnunk. Én többnyire az erdélyi magyar missziót ismertettem, különösen a rendszerváltás óta történt jelentősebb változásokat.

A Kollégiumnak van egy nevezetes Bibliája, ami a Spurgeoné volt, ebbe a Konferencia elnökei mandátumuk kezdetén beírják a nevüket. Megtisztelő volt számomra, hogy ezzel a lehetőséggel is élhettem.

A konferencián jó lehetőség volt körülbelül 150 résztvevő előtt (lelkipásztorok, teológusok, egyházvezetők) a helyzetünkről, szükségseinkről beszélni, ezért is volt számomra fontos és értékes ez a találkozó.

Dr. Gergely István

2) Doktori tanulmányaimat a Prágai Nemzetközi Baptista Teológián kezdtem el 1999-ben. Ez az intézmény a Wells-i egyetem fennhatósága alatt működik. Tulajdonképpen '99-ben indult a doktorálási program. Nagy lendülettel akkor én is beiratkoztam, de különösen amióta szolgálatot vállaltam a szövetség vezetésében kevés időt tudtam erre fordítani, a disszertáció megírása ezért is húzódott el ilyen sokáig. Hála Istennek, folyó év április 19-én megvédhettem a dolgozatomat (sikeresen), úgyhogy ez a feladat, vagy eme teher is most már mögöttem van. Örülök, hogy az Úr megsegített, hogy ezt is elvégezhettem.

Az erdélyi magyar baptista közösség történelméről írtam, különös hangsúlyt fektetve azokra a külső és belső hatásokra, amelyek hozzájárultak a közösség fejlődéséhez. Azt az evangéliumi lelkiséget igyekeztem bemutatni, amely sajátosan van jelen az erdélyi magyar baptista közösségekben, ami segítette a túlélést, sok esetben a növekedést.

Örülök, hogy erről írhattam, mert így az angolul olvasóknak is lehetőségük lesz közösségünkről többet meg tudni és megérteni.

VASS GERGELY

„Ha kell is szálaknak szakadniuk”

Július 16-án, a hajnali órákban indult el Gergely István lelkipásztor családjával, feleségével és két lányukkal Érmihályfalváról Budapest felé. A Ferihegy 2-ön fél 10-kor szállt fel a gépük, hogy Varsó érintésével délután 4 órakor leszálljon a New York-i Kennedy repülőtérre.

Az ezt megelőző nap délelőttjén, több korábbi egyeztetés után készült az interjú.

– **Mikor hallgat el az elnöki telefonszám, és körülbelül hányszor csengett a mobiltelefonja naponta?**

– Nehéz lenne megmondani, nagyon sokszor. Ez így van ma is, az utolsó nap, már rengetegen hívtak... Úgy beszéltek meg Józseffel, aki átvette az E-baptifonos felelősséget, hogy csak távozásunk után kapcsolják ki a számunkat (*Kovács József lp. a szövetség főtitkára – szerk. megj.*). Úgyhogy az utolsó percig nyitva tartjuk, illetve a lányunk, Rebeka mobilszáma marad a megérkezésünkig, hogy tudjunk kommunikálni ide is, meg oda is, ha kell.

– **Gergely testvér, sikerült-e elkészülni az utazásra?**

– A család már igencsak becsomagolt, én még ezután kezdtem hozzá. Sok hivatalos rendeznivalóm volt, de remélem, hogy ami a legfontosabb, azzal elkészülök, mire indulnunk kell. Ha jól értem, a kérdése nem csak a poggyászra utal... Jó ideje már készülök, hogy ez mennyire lesz elég, azt az idő fogja megmutatni.

– **Milyen volt az utolsó vasárnap Mihályfalván?**

– Délelőtt bemerítés volt a roma gyülekezetben, 26-an keresztkeltek. Örültem, hogy részt vehettem az alkalmon. Az összejövetel végén a roma misszióban levő testvérek és vezetők elbúcsúztak tőlünk. Meglepetés volt ez számunkra és meglehetősen.

Délután nálunk aratási ünnepély volt, a nagy hőség miatt az új teremben tartottuk, ami hűvösebb és jóval tágasabb. A Jn 4-ből hirdettem ígét, arról hogy más a vető, más az arató, de az aratás az Úré. Utaltam arra is, hogy a mi szolgálatunk egy időre itt befejeződik. Úgy gondoltam, ezzel a búcsúzás meg is történt. A testvérek azonban másképp gondolták, és az aratási ünnepély második része az elköszönésről és búcsúzásról szólt.

Kedvesen készültek a testvérek: a fiatalok és a gyerekek énekeltek, a férfikar szolgált, búcsúzott az énekkar, a gyülekezet előjárója, vezetősége, mind köszönték az elmúlt éveket. (Több köszönetet és elismerést kaptunk, mint ahogy azt megérdemeltük.) A végén én is értékeltem az elmúlt éveket, bátorítottam a testvéreket az elkezdett tervek folytatására. Ugyanakkor mindkét résznél megfogalmazódott egy ilyen igény, vagy ígérlet, hogy ha testben távol leszünk is ezután, lélekben egyek maradjunk, egymásért imádkozunk és amiben csak tudjuk, támogatjuk az Úr ügyét és munkáját.

– **Milyen volt az utolsó elnökségi és tanácsülés?**

– Hasonlítottak a korábbi gyűléseinkhez, délelőtt az elnökségben beszélünk a soron lévő ügyekről, majd délután a tanácsban is. A tanácsülés abban különbözött

a többtől, hogy ez alkalommal lettem elnöki tisztségemet. Megköszöntem a lehetőséget a szolgálatra, illetve a munkatársak segítőkészségét. Összességében szép évekre tekinthetünk vissza, de szólnom kellett a mulasztásokról is. Ugyanakkor megemlítettem a mandátum fontosabb ügyeit és az azokkal felmerülő kérdéseket. Ezek között van: az öregotthon megvételének ügye, a kolozsvári ingatlan és építkezési projekt helyzete, a romamisszió, az alapszabályzat és belső szabályzat kérdése. Arra bátorítottam a testvéreket, hogy ami jó, azt vigyék tovább. Gyűlésünket imádkozással fejeztük be, az Úr kegyelmét és áldását kértük mind az erdélyi misszióra, mind arra a szolgálatra, ami ránk vár New Yorkban. Testvéri öleléssel búcsúztam a Tanács minden tagjától. Ez részben vigasztalás, részben bátorítás volt, ha kell is szálnak szakadniuk, és el kell válnunk egymástól, ezt testvéri szeretettel és egymást megértve tehetjük.

– Öregotthon, érmelléki cigánymisszió, imaházépítés: kik viszik tovább?

– A szalárdi öregotthon egy mandátumokat átíró projekt. A jelenlegi anyagi helyzet miatt nem tudtuk olyan ütemben teljesíteni a kölcsön törlesztését, ahogy reméltük. Aztán az építkezési projekt megvalósítása sem egy-két napos munka. Bár nehéz ezt most kimondani, és még nehezebb kivitelezni, mégis úgy hiszem, tovább kell menni ezen az úton, a szövetség mindenkor elnöksége és tanácsa továbbra is képviseli ezt az ügyet, annál is inkább, hogy kongresszusi döntés alapján a teljes közösség vállalta fel ezt.

Annak örülök, hogy a vezető testvéreknek egységesen az a véleménye, hogy ez jó döntés volt. A pályázatot megnyertük, nagy lehetőség van a fejlesztésre, a szövetségnek egy olyan ingatlana lehet ott a jövőben, amely akár meghatározó szerepet is játszhat a közösség életében.

A romamisszió

Kíváncsi volt számomra, hogy az utóbbi években együttműködtem, talán mondhatom azt is, hogy elég nagy részt vállaltam a romamisszióban. Körzetünkben is több roma gyülekezet alakult és imaház épült.

Szövetségi szinten foglalkozhattam a romamisszió kapcsán felmerült problémákkal. Úgy látom, amit Isten rám bízott ebben az ügyben – az Úr kegyelméből – teljesítettem.

Voltak nehéz időszakok. Örülök, hogy a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvánnyal való együttműködés kérdései tisztázódtak. Az elnökség és a tanács előtt folytak ezek a beszélgetések. Testvéri megegyezés született, úgy látom, jó mederbe került a romamisszió.

Még lesznek tennivalók. Szövetségi szinten meg kell keresni azt a szervezési formát, ahol a roma gyülekezetek önállóan működni tudnak, de nem függetlenül a szövetségtől. Nem kellene teljesen összerosni a kettőt, hiszen vannak sajátos helyzeteik, problémáik, mégis egy szövetségben, azonos hitelvek mellett – evangéliumi irányba – kell haladni és fejlődni.

Nekünk magyaroknak, mivelhogy tőlünk veszik át a hitet – úgy ahogy mi valamikor a németektől vettük – felelősségünk van. Bár fáradtságos munkát és sok türelmet igényel, érdemes ezt meghozni, mert a tapasztalat azt mutatja, hogy nagyon sok rossz életű roma ember megváltozott, miután megtért és beépült a gyülekeze-

tekbe, és erre a környezet is felfigyel. Békességem van afelől, hogy a kapcsolat és az együttműködés folytatódik, látok erre készséget a vezetőségben a vezető testvérek között, és ennek örülök.

Mihályfalvi imaházépítés

Tavaly késő ősszel az ajtókat-ablakokat állítottuk be, idén a villanyvezetékek beszerelése történt meg. Az épület pirosban áll, még sok munka és költség van hátra. Örülök, hogy a körzet nem marad lekipásztor nélkül, Gál Győző testvér viszi mindezt tovább, aki ismeri az itteni dolgokat. Azon is munkálkodtam, hogy a külföldi szponzoráló testvérekkel való kapcsolat megmaradjon akkor is, ha mi már nem leszünk itt, hogy minél előbb befejeződjön ez az építkezés.

– Emlékszik-e Gergely testvér, hogy '97 márciusában, a zilahi választókongresszuson, mi volt rögtönzött elnöki beszédének a kulcs-szava?

– ...Körülbelül olyan irányban szoltam és vállaltam szolgálatot, hogy szeretném a testvéri egységet munkálni, és hogy a közösséget igazságban és szeretetben gyakoroljuk... Ha nagyon piciny is volt az, amit én tettem, örülök, hogy eszköz lehettem, hogy békesség és együttműködés volt szövetségünkben az elmúlt években. Persze, még hosszú út van a közösség előtt. Lehet még inkább szeretni, becsülni egymást, meg nagyobb egységben élni, erre továbbra is törekedni kell.

– Milyen szellemi örökséget visz magával? Édesapja az ébredés markáns személyisége volt. A még élő szemtanúk elmondása szerint, az '60-as években, telente valóságos zárandoklat volt Kémerre, és hogy a néhai Gergely Pálék házában sokszor szinte járni sem lehetett, olyan sokan kérték éjszakára szállást...

– Én kicsi voltam még, de emlékszem ezekre az alkalomokra, ahogy jöttek hozzánk szekérrel, teherkocsival, ki hogy tudott. Persze, akkor keveset értettem az ébredésből. Az ébredés utószelei még fújdogáltak nálunk a '70-es években is.

Aztán az Úr megtérést adott, olyan testvérekkel lehettem együtt már fiatalon, akik az ébredés gyümölcsei voltak, idősebbek és fiatalabbak is. Ez olyan szellemi örökség számomra, amely meghatározta az én életemet és szolgálatomat itt, Erdélyben. Ezt magammal viszem, bárhova is vezet utunk. Ennek szellemében szeretnék élni és szolgálni ezután is.

Azt is látom, miután sok helyen megfordultam Európában, hogy különös kegyelem, nagy szellemi érték és örökség az, amit az Úr a magyar baptista közösségnek Erdélyben adott. Időnk már nincs, hogy erről részletesebben szóljak. Még annyit talán, hogy mindig szeretettel emlékezem az előttem járó lekipásztorokra és vezető testvérekre. Sokat tanultam tőlük, felnéztem rájuk, inspiráltak, motiváltak a szolgálatban. Talán elmondhatom azt is, az Úr után nekik köszönhetem, hogy idáig eljutottam.

– Köszönjük szépen, hogy szakított az interjúra időt. Gergely testvér: hiányozni fog nekünk...

– Nekünk is sokan fognak hiányozni, a Szeretet szerkesztői, meg a testvérek, szolgatársak, gyülekezetek. Bízom abban, hogy az Úr pótolni tudja az ilyen természetű hiányokat is.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

Hírek Sámsonból

Gyakran feltett kérdéseink voltak az utóbbi évtizedben: maradjunk meg önálló körzetként, és ha igen, tudunk-e a mocsolyai kis gyülekezetrel egy pásztort hívni? Hálásak vagyunk az ügykezelő lelkipásztorokért, akik vállalták bennünket: Király Tibor, Horváth Ferenc, Gergely Pál, és az őket elengedő gyülekezeteknek: Szilágybála, Szilágyverked, Ipp.

A múlt évben megerősödött azon törekvésünk, hogy maradjunk meg önálló körzetnek. Gergely Pál lp. testvér elfogadta a meghívásunkat és 2009. decemberétől pásztorolja gyülekezetünket, amelynek a taglétszáma 88, Mocsolyán pedig 12 tag. A taglétszám ugyan nem nagy, viszont a munkaterület annál nagyobb. Szeretjük az Urat és egymást, a vendégeket is.

Gergely Pál testvér beiktatása

Korszakzáró és egyben korszaknyitó is volt a február 26-i ünnepélyünk, amelyen sor került Gergely Pál lp. testvér beiktatására.

Korszakzáró, mert 1) megoldódott a körzet-szervezés és a pásztorhívás kérdése, 2) azért is, mert eddig a sámsoni körzetnek kivétel nélkül kezdő lelkipásztorai voltak: Kis Juhász Lőrinc, Torma János, Bándi Sándor, Szűcs Sándor, Bíró Zoltán lelkipásztorok.

Korszaknyitó, mert 1) megszakadt a hagyomány és a sámsoni gyülekezet ezúttal Gergely Pál személyében az aktív lelkipásztorok közül a leghosszabb ideje szolgáló pásztort hívta meg, 2) a meghívás és beiktatás ideje alatt Gergely Pál testvér nyugdíjba vonult, így a sámsoni körzet „nyugdíjas” lelkipásztort iktatott be.

Az imaórán együtt szolgált: ifj. Gyulai Gyula (Sámson), Szilágyi Ferenc (Ipp), Dombi Imre (Bályok). Az ünnepi istentisztelet programját Gergely István lelkipásztor és szövetségi elnök vezette. Szeretettel köszöntötte az ünnepelő gyülekezetet, a vendégeket, a beiktatandó Gergely Pál testvért és a családját, és a beiktató bizottság tagjait – Bándi Sándor testvért, aki korábban a sámsoni gyülekezet lelkipásztora volt, Király Tibor testvért Szilágyballáról, aki ügyintéző lelkipásztorunk volt. Gyülekezetünk szeretettel és tisztelettel őrzi a velük töltött évek emlékeit.

Az ígét Király Tibor lp. hirdette az avatandó nevéhez fűződő igeszakasz alapján

(ApCsel 20:16-21), amely szerint Pál apostol Efézusból Milétuszba megy. Testvérünk hangsúlyozta, hogy Pál apostol élete követésre méltó: a szolgálatban, alázatban, szelídségben, az imádkozásban, kitartásban, szenvedésben. Biztatóul a gyülekezetnek a következőket mondta: „Az Úr szolgálata közösségi munka, ne csak egyvalaki, hanem mindenki húzzon!”

Az igehirdetés után Gergely Pál testvér önéletrajzát mondja el. Ezután a beiktatás fő mozzanata következett. Gergely Pál testvér térdein, az Úr és a gyülekezet előtt, míg a beiktató-bizottság Urunk áldását kérte életére és további szolgálatára. Ezután köszöntések hangzottak el a sámsoni, ippi, bályoki gyülekezetek képviselőitől. A délelőtti istentisztelet Bándi Sándor lelkipásztor testvér köszöntésével, majd igehirdetésével ért véget.

A délutáni istentiszteletre megérkezett Katona László testvér, a nagyvarsányi gyülekezet és körzet lelki-

Gyülekezetünk, Istenünk kegyelméből, békességben van, ami sokat jelent számunkra. Az együttműködés, Istenünk dicsőségére, gyülekezetünk legfőbb mozgató ereje. Állandó jelleggel öt ének-zenei csoport működik: énekkar (55 taggal), fúvóska (23), pengetőska (26), ifjúsági kórus (30), férfika (25). Gondot a formációk gyakorlási idejének az egyeztetése okoz, mivel többen is vannak, akik mind az öt csoportban szolgálnak. Igehirdetéssel 13 testvér szolgál, akikkel Mocsolyán is végezzük a missziót (az Úr megáldotta őket is, megtérések, bemeztés, valamint gyerekbemeztások voltak). Az alábbiakban néhány emlékeztető gyülekezeti eseményről óhajtunk beszámolni. Mindenért az Úr neve legyen áldott! **FEKETE KÁROLY**, *gyűl. titk.*

pásztora (Mo.). Katona testvér a Jel 10:11 alapján hirdetett ígét. Az ünnepélyt az énekkar, fúvóska és férfika szolgálatai tették még gazdagabbá. Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg az ő népét mindenütt. A gyülekezet növekedjen a kegyelemben, immár beiktatott pásztorával együtt.

FEKETE KÁROLY

Május 1.

Ahogy közeledett május elseje, a fiatalok arról beszélgettünk, hogy jó lenne egy kirándulást szervezni. Néhányan, a kellemes emlékeket felidézve, a Fekete-erdőt vélték az erre legalkalmasabb helynek, így hát e mellett döntöttünk. Időközben viszont a dolgok úgy alakultak, hogy úticélunk Sólomkővár lett. Nagy izgalommal vártuk a napot, amikor kicsik, nagyok együtt örülhettünk a jó időnek, kirándulhattunk, játszhattunk, mindezt Isten jelenlétében.

Május elsején egy csodálatos napra virradtunk. Az alig felhős égen már látszottak a nap első sugarai, mi pedig, mosollyal az arcunkon, elindultunk Sólomkővárra. Én az iskolabusszal utaztam a többi gyerekkel együtt. Nagyon jó volt a hangulat, mindent beadtunk az éneklésbe, tapsolásba. Olyannyira, hogy másnapra be is rekedtünk, de azért nem bántuk meg.

Miután megérkeztünk, közös áhítatot tartottunk. Kértük Istent, hogy áldja meg számunkra ezt a napot, és legyen velünk. Reggeliztünk, aztán játszottunk. Voltak különböző játékok, foci, röpi, és sok más foglalkozás is.

Közben elkészült az ebéd, a nagyon finom bográcsos. Ez után újra játszhattunk kedvünkre, sétálhattunk, pihenhattunk, ki mivel akarta tölteni az idejét. Én legjobban a röpit élveztem, meg azokat a játékokat, amelyekben a kisebbek is, nagyobbak is együtt játszhattak. Jó volt látni, hogy az idősebbek is a fiatalokkal játszottak, futottak.

Mielőtt hazaindultunk volna, még egyszer összegyűltünk, hálát adtunk Istennek a szép napért. Mindenkinék nagyon kellemesen telt, szeretnénk máskor is szervezni ilyen alkalmakat.

GYULAI DOROTTYA

A Vox Nova Szilágysámsonban

Az imaház zsúfolásig megtelt hallgatókkal, akik kíváncsian várták, hogy elkezdődjön az éneklés. Különösen az idősebb testvérek várták, hogy meglássák, milyenek is ezek a magyarországi hívó énekesek.

Mi, fiatalok, a kezdés előtti percekben érkeztünk meg Zilahról, az országos konferenciáról. A Vox Nova baptista férfikar negyvenkét énekessel látogatta meg gyülekezetünket. A repertoár nagyszerű volt, az énekek közé beékelődtek szavatelok, bizonyásgtevések és igei üzenet. El sem tudtam képzelni, hogy ilyen élményben lesz majd részünk, ilyen dicsőítésre kerül sor a saját gyülekezetemben, itt a Tövisháton. Mert valójában nem a helység számít, Szilágysámson, vagy Szilágy-perecsen, ahol még énekelt a Vox Nova, hanem az Úristen. Ő az, aki miatt volt ez az este, Ő méltó a dicsőítésre.

BÁNTÓ RUBEN

Missziós biciklitúra: Zilah-Szilágysámson, június 4-6.

Öröm volt látni, ahogy közel 50 fiatal biciklizik, megküzd a Szilágyság hepehupás dombjaival és a 140 km-es távolsággal. Köszönet illeti a gyülekezeteket, amelyek készséggel és odaadással fogadtak és szolgáltak felénk (ebéd, szállás, gyülekezetben való szolgálat).

A tavalyi „Kornya nyomában” biciklitúra folytatása volt ez, ami sok áldást hordozott. Az ideinek a szervezése elég nehéznek tűnt, megfelelő témát és útvonalat találni, viszont Isten mindenben megsegített, még jó időt is kaptunk. Részletes beszámoló majd a Mustármagban lesz olvasható, itt most a vasárnap délutáni utazásunkról, illetve a gyülekezetünkben való szolgálatainkról írok.

A kémeri finom ebéd és testvéri találkozás után a nagy melegben elég nehezen kapaszkodtunk fel a dombon, de aztán lefele már könnyen ment, és többektől hallottam, hogy „megérte”. Kisebb ütközések és sérülések nyomaival, de vidáman érkeztünk meg a sámsoni imaházhoz, ahol már vártak az ottani fiatalok. Épp hogy kifújtuk magunkat, és már kezdődött is az énekpróbára, megérkezett a vendég lelkipásztor, Veress Efraim testvér is Érszőlősről. Istent dicsőítő énekek következtek, bizonyásgtevések és közös éneklés. Többen is elmondták a túrán átélt megtapasztalásaikat, a gondolatok jól kapcsolódtak a biciklitúra mottójához: Ne add fel a reményt! Számos párhuzamot halottunk a hívó élet és a biciklizés között. Például, az egyik fiatal elmondása szerint, a hívó embernek sok dombon át kell mennie, és sok dombról le is kell jönnie ahhoz, hogy célba érjen, de a lényeg az, hogy mindezt nem egyedül kell megtennie, vannak társak, segítők és megállók, ahol pihenni is lehet.

Az igehirdetés végén Efraim testvér megtérésre, megújulásra hívott bennünket és a gyülekezetet. Többen jelezték, szükségük van Istenre és megújító hatalmára, döntés is született. Mindezekért hálások vagyunk

Istenünknek. Az olvasóknak is kívánjuk, ne adják fel a reményt, tartanak ki az út végéig, ahol Isten vár ránk.

BÁNTÓ ZOLTÁN (orsz. ifjúsági szöv. gazd. titk.)

Június 13. – Közös szolgálat Szatmárnémetiben

A szilágysámsoni és szatmárnémeti gyülekezet tagjai június 13-án együtt szolgálhatták az Urat Szatmárnémetiben. Az imaórán Bálint Vilmos, helybeli testvér, valamint Bántó András és Bántó Zoltán vendég testvérek szolgáltak az 1Jn 5:1-2 alapján. Megvizsgáltuk, mennyire teljesítjük Isten parancsolatait és lehetőséget kaptunk, hogy adjunk hálát, hiszen ha célunk a menny felé való haladás, akkor ezek a parancsolatok nem nehezítik, hanem könnyítik az útunkat. Ezt követően a szatmári vasárnapi iskolások mondták el az aranymondást.

A bibliaórán Vékás Zoltán és Szűcs Sándor helybeli lelkipásztorok, illetve Gergely Pál sámsoni lelkipásztor szolgált (Mik 6:8, 1Sám 16:15-17 Róm 1:12). Az igehirdetés előtt a sámsoni karvezetők bemutatták az énekkart, pengetős zenekart, ifjúsági kart és férfikart, majd bizonyásgtevések, költemények, énekkari számok következtek. Gergely Pál testvér igehirdetésében figyelmeztetést kaptunk, hogy csak azt tegyük, amit Isten kinyilvánított nekünk, és tekintsük iválságnak, hogy a Mindenhatónak szolgálhatunk.

Délben a helybeliek vendégszeretetét élveztük. A délutáni istentisztelet a szilágysámsoni pengetős zenekar szolgálatával kezdődött. Bizonyásgtevéleteket, költeményeket, énekkari számokat hallgattunk meg. A Zsidók 12:1-4 és a 92. Zsoltár alapján hirdetett ígét Gergely Pál testvér. Az összejevetelt hálaadással fejeztük be. Hisszük, hogy ez a nap Isten dicsőségére és a hallgatók lelki épülésére szolgált.

BÁNTÓ BARBARA

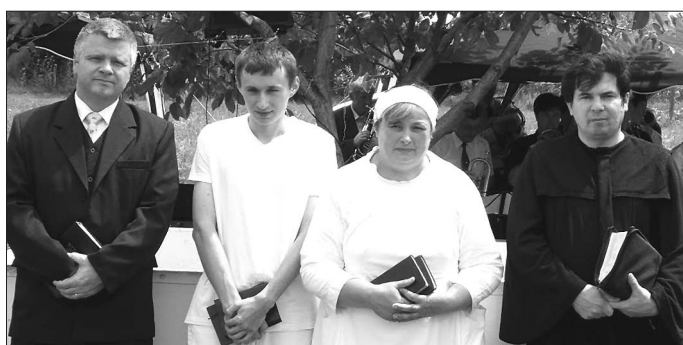
Horváth Ferenc, Szekrényes Rúben, Jakab Tibor, Vass Gergely.

Vajdahunyad – Június 6-án megmozdult a víz a vajdahunyadi imaházban. A körzetből érkező testvérek, valamint a szomszédok, barátok, osztálytársak és rokonok együtt hallgatták az igehirdetést, amit Horváth Ferenc lp. testvér végzett a Róm 6:1-14 alapján. Testvérünk olyan módon magyarázta el a keresztség értelmét és fontosságát, hogy azok is megérthették Isten üzenetét, akik először vettek részt ilyen alkalmon. Jakab Tibor és Szekrényes Rúben nyilvánosan is megvallották hitüket. A bemerítést dr. Vass Gergely helyi lelkipásztor végezte. Az Úr áldását kívánjuk a vajdahunyadi gyülekezet új tagjaira, legyenek fény és világosság abban a környezetben, ahova Isten helyezte őket!

Szilágypér – Június 27-én vasárnap történelmi pillanathoz érkezett a 4 éve indult szilágypéri misszió. Erdei Sándor és felesége, akik 5, illetve 3 éve fogadták el az Urat, sokat imádkoztak és tettek azért, hogy magvetésüket az Úr megáldja. Az Úr meghallgatta őket és két újabb személyt is kihívott a világból, akik az Úr Jézus példáját a bemerítésben is követni akarták.

Tudomásunk szerint ebben a községben ez volt az első bemerítés. Mivel egy picinyke kis hajlék ad otthont a kis közösségnek, ezért a bemerítést nyílt terepen tartottuk meg. Dicsőség az Úrnak azért, hogy meghallgatta az imádságokat és a sok esős nap között azon a napon gyönyörű szép időt adott.

A két fehér ruhás személy - anyja és fia - nyilvános bizonyágtétele Isten szeretetéről és üdvözítő kegyelméről szólt. Zsombort egy súlyos autóbalesetben állította meg az Úr a kárhozat felé vezető úton. Egy januári evangelizáló alkalmon döntött az Úr Jézus mellett. Az ő édesanyja Ildikó is a fia balesete és bizonyágtétele révén került közel az Úrhoz. Nagy támadások ellenére is kitartottak döntésük mellett és így lehetőség nyílt arra, hogy a szilágypéri nép

hallhassa-láthassa az evangéliumot ezen a szép júniusi vasárnapon. Pardi Félix szilágypéri lelkipásztor a János 21:15-17 alapján hirdette az evangéliumot, a bemerítést pedig a helyi lelkipásztor, Veress Efraim végezte. A szilágypéri fűvészenekar szolgálata révén az egész falu tudomást szerzett az eseményről, és így mintegy 120 főnyi igehallgató zárhatta szívébe a hirdetett evangéliumot. Azért imádkozunk, hogy mihamarabb láthassuk az evangélium erejének újabb bizonyítékait ebben a faluban. V.E.

Fiatfalva – Jelentős napja lett május 30-a a székelyföldi roma misszióknak. A közel két éve elkezdett fiatfalvi munkának kezdjük látni lelki gyümölcseit, amiért legyen dicsőség az Úrnak! Gábor Ruppi misszionárius testvér, munkatársai támogatásával, hűségesen látogatja és terelgeti az Úr itteni kis nyáját.

Februárban, a Korondon megtartott bemerítésen keresztkedtek meg az első fiatfalvi roma hívők. Májusban újabb bemerítést tartottunk a Nagy-Küküllőben, amikor hárman tettek bizonyágot Jézus Krisztusba vetett hitükről (ketten Fiatfalváról és egy fehér ruhás Korondról). Az alámerítést Gábor Rupi tv. végezte, igei üzenettel Boros Róbert székelyudvarhelyi lp. és Simon Ferenc tv. szolgált.

Az alkalom végén többen bizonyágot tettek megtérésükről, és kérték a

felvételüket a következő bemerítésre. Az iskolaigazgató felajánlott egy termet, ahol minden vasárnap délután összegyűlhet a közösség. Tapasztaljuk az Úr jóságát és kérjük a testvérek imatámogatását.

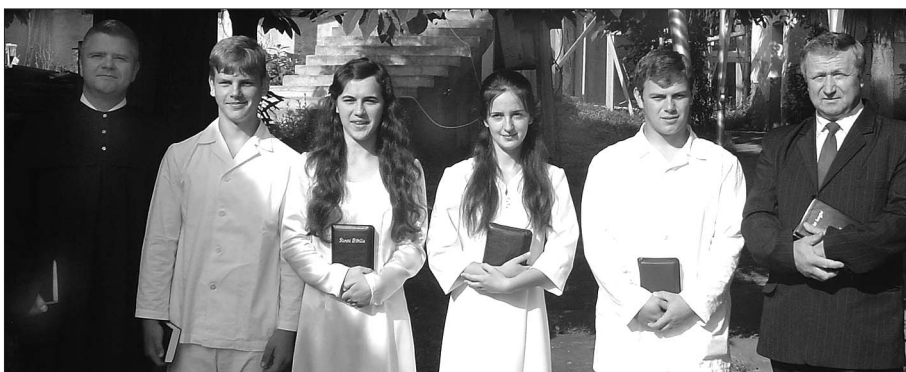
Gábor Rupi és Boros Róbert

Szabó László (balról), Boros Gyula, Csette István, Kovács Gyula

Tenke – Május 30-a délutánján sokan jöttek el Tenkére, ahol bemerítési ünnepre gyűltünk össze. Csette István fiatal testvérünk tett nyilvánosan vallást a hitéről. Mindenki örült a fehérruhással együtt. Isten igéjét Szabó László lelkipásztor hirdette a Róm 10:9-10 alapján, a bemerítést Boros Gyula lelkipásztor végezte. Az imaház megtelt, a helységből is sokan eljöttek, vendégek is voltak, igen nagy volt az örömünk. Mert jó látni azt, amit Isten végez egy olyan ember életében, aki odaadja neki magát. Mindig örömet jelent Isten népének az, amikor újabb követői vannak a feltámadott Krisztusnak. Imádkozzunk érettük! Kovács Gyula lp.

Kémer – Június 20-án örömnépe lehetett a kémeri gyülekezetnek, amikor négyen öltöztek fehér ruhába. Mind a négyen gyülekezetben nőttek fel, hívó szülők gyermekeként, de rájöttek arra, hogy megtérni még így is szükséges. Bátran vallást tettek hitükről és arról az új életről, amit Krisztusban nyertek. Megváltónk parancsát és példáját követték a bemerítésben is. Az ünnepi alkalmon, délelőtt és délután, Gál Győző mihályfalvai lelkipásztor volt a vendég igehirdetőnk, aki a Mt 3:13-17, valamint a Jel 22:1-5,17 alapján

Pardi Félix (balról), Major Efraim, Dobozi Rebeka, Dombi Anita, Major István és Gál Győző.

szólt Isten igéjét. A bemerítési szolgálatot Pardi Félix lelkipásztor végezte. Hálásak vagyunk a zenekar és az énekkar szolgálatáért, és minden egyéni szolgálatért. Isten gazdag áldása kísérje újonnan megtért hitestvéreink életét és szolgálatát! **P.F.**

Bihar, roma gyülekezet

Június első hetében missziós sátrat állítottunk fel a roma telep mellett, Isten igéjének hallgatása elérhetővé vált sokak számára. Estéről estére egyre többen jelentek meg és döntöttek az Úr Jézus mellett, a környező falvakból is többen eljöttek a romák közül. Igihirdetéssel szolgált Kajcza János, Bodor Sándor, Papp Dezső, Szabó László, Nagy István, Bödő Zoltán, D. L. Lowry lp. Minden este jöttek testvérek Nagyváradról a roma gyülekezetből, akik énekekkel és személyes bizonyosságtételekkel szolgáltak és bátorították a résztvevőket a megtérésre. Öröm volt látni a testvérek életében a változást és azt a vágyat, hogy másokat is az Úrhoz vezessenek; az előkészületen is minden munkából kivették a részüket, csak hogy népük közeledhessen az Úrhoz.

Vasárnap az evangélizációs hét záró alkalmán a kultúrházban gyűltünk össze, felemelő volt a népes

Balogh Sándor (balról), Kajcza János lp., Hendre Enikő, Szatmári Annamária, Albert István Zsolt lp. és Juhász Sándor.

gyülekezet előtt a nagyváradai roma testvérek éneklése és a fehérruhások személyes bizonyosságtétele, akik az elmúlt evangélizációs alkalmak gyümölcsei. Igihirdetéssel Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szolgált a Lk 4:16-22 alapján, a bemerítést Kajcza János lelkipásztor végezte. A megtérésre való felhívásra sokan válaszoltak pozitívan, főleg a szomszédos biharfélegyházi hallgatók közül. A helybeli missziófelelős Balogh Sándor testvér biztatta a hallgatókat a hitben való megmaradásra.

Biharon több éve folyik a roma misszió, a helybeli gyülekezet szolgálattevőit a nagyváradai roma testvérek is segítik Kajcza János lp. vezetésével. Az elmúlt évben öten merítkeztek be. Összejöveteli helynek gyülekezetünk átadta a régi lelkipásztori lakás nagyobbik részét. Ez évben a roma gyülekezet a magyar gyülekezet misszióállomása lett és továbbra is a nagyváradai roma gyülekezettel közösen végzi a lelki munkát. **A.I.Zs.**

Iszlám: a keresztyénség reformja?!

Mintegy 6 évszázaddal Krisztus után (aminek a felét az egyház mint vezető államegyház töltötte be) a keresztyének elvilágiasodtak és eltávoztak a mártírok hitétől és egyszerű életétől. Ebbe a sötét korba jött Mohamed a „próféta” és hozta el az iszlám „világosságát”. Az iszlám mintegy 1000 évvel megelőzte a reformációt, és sok tekintetben nagyot alkotott. Hadd mutassam ezt be néhány pontban.

- A szentképek és a szentségimádás helyett elhozta a láthatatlan, de valós istent, akinek a neve: Allah. A keresztyén vezetők egyszerűsített vallást tártak a nép elé: a szentképek világát. A zsidókkal való barátsága folytán Mohamed ezt bálványimádásnak tartotta, csakúgy mint a misét.

- A Szentnégyesség összevisszasága helyett bemutatta az „egy igaz istent”. Az akkori keresztyének Máriát már úgy tisztelték, mint „Istenanya”. Ezt 431-ben, a II. egyetemes zsinaton, Efézusban mondták ki (ez Dianának a kultuszközpontja is volt), és tanították az ő örökké szűz állapotát (553-ban, az V. egyetemes zsinaton). A görög mitológiából ismert Dianának, azaz Artemisznak volt az ismertetője, hisz ő maga kérte Zeust, hogy örökké szűz maradjon. Mohamed tanításában itt ugyancsak zsidó hatásra, az egyisten hit kerekedik felül (anélkül, hogy a Szentháromságot valaha elfogadta volna).

- A népbutítás helyett az emberek kezébe adta a szentkönyvet, a Koránt. Amíg a keresztyénségben csak a latin Biblia volt elérhető, és az is csak az egyházi személyeknek – mondván a nép buta, úgyse érthetné meg az Isten beszédét –, addig Mohamed „összeollózta” az Ótestamentumot és az Újat, átalakította azt kedve szerint, és elérhetővé tette, magát pedig úgy mutatta be, mint a Jézus után következő utolsó és igaz profétát.

- Ezzel összefüggésben egy halott nyelv helyett (latin, görög) egy

érthető élő nyelv, az arab került előtérbe.

A keresztyénség miszticizmusát csak növelte a kihalóban levő és a legtöbbször érthetetlen egyházi nyelv. Ezzel ellentétben az iszlám Korán összefogta az arab törzseket, és lehetőséget adott az elkövetkező időszak akadémiái fejlődésének. Az arabok nem csak a számokban (matematikában), de az orvostudományban és más területeken is századokkal megelőzték Európát.

A Korán muszlim imaasztalon

- Ilyen módon a keresztyénség misztikus megtapasztalása helyett, egy értelmes istentiszteletet teremtett. A keresztyén hitben ugyanis a hagyományok sokasága és változossága burjánzott el, amiket se ellenőrizni, se megérteni nem lehetett – „de nem is kellett”(!?).

Ezzel ellentétben az iszlám leegyszerűsítette és elérhetővé tette a hitet. Igaz olyan áron, hogy önkényesen alakította ki a Koránban az egybefüggő tanításokat.

Mohamedán mecset az elmaradhatatlan minarettel, amelynek erkélyéről a müezzín naponta ötször imára szólítja fel a híveket.

- Fontos változás állott be az egyházvezetés területén is, a nehézkes és unalmassá váló hierarchia helyett erőteljes „profetikus” vezetés jött létre. Az egyházvezetés (a klérus) átvette a birodalmi vezetési és hierarchiai elveket – amelyek

különben Rómát és Konstantinápolyt is csődbe vitték és egyre távolodtak az emberektől (a laikusoktól). Ezzel szemben, az iszlám profétája, mai meghatározással élve egy karizmatikus vezető volt, aki lelkesítette és maga mellé állította az embereket. Hogy ebből önkényesség jött létre, ez is igaz.

- Amíg a névleges keresztyénség a szomszédos népek pogányos szokásaival „gazdagodott”, egyre távolodva az eredeti istentisztelettől, addig az iszlám másvalami beolvasztás helyett a dzsihádot választotta (szent háború vagy az „Allah útján való küzdelem”). Elfoglalták az arab félszigetet, Észak-Afrikát és Európa kapuit döngették. Azonban a reneszánsz utáni technikai vívmányokkal már nem bírtak lépést tartani és sorra alulmaradtak a nyugati országokkal vívott csatákban.

A második világháború után, olaj kincsüknek köszönhetően, ugrásszerűen erősödtek és dollármilliárdokat fektettek be vallásos eszmék terjesztésébe és népszerűsítésébe.

Ez volt a múlt. Hála az Úrnak, Eljött a reformáció és a puritánok kora, amiben gyökerezik erdélyi baptista hitünk is. De nem ülhettünk a babérjainkon, mert amíg a néhai sikeres afrikai keresztyén misszió ma lankadni látszik, addig az iszlám soha nem látott gyorsasággal terjed. Amíg Ázsiában a keresztyének száma elenyésző és nagy üldöztetéseknek vannak kitéve, addig az iszlám határait terjeszti a Kaukázus felé, valamint a Távol-Kelet irányába.

De nem éri be ennyivel. Ha a jelenlegi tendenciák nem változnak, akkor a keresztyénség súlya és a keresztyének számaránya is egyre kisebb lesz, az iszlám pedig egyre hangsúlyosabb és számottevőbb.

Ma Európa legnépesebb bevándorlói a muzulmánok. Németországban 10 millióra becsülik őket, de több milliós a számuk Franciaországban és Angliában is.

Muammar al-Gaddafi, Líbia vezetője mondta, hogy nincs szükségük terroristákra és bombákkal megrakott repülőgépekre, mert

Amszterdam

Ilyenkor, augusztusban, a nagy baptista találkozók jutnak eszünkbe. Nekünk, magyaroknak '92-ben volt az első, Budapesten és Tahiban, aztán tíz évvel ezelőtt itt Nagyváradon, a legutóbbi pedig Debrecenben, 2006-ban. Tavaly nyáron Amszterdamba gyűltek a világ baptistái közül sokan, a 400 évre emlékezni. Azon az alkalmon a Magyar Televízió baptista műsorának szerkesztője, Nagy Imre ekképpen kérdezte David Coffey BVSz-elnököt (a fotón):

– Ez a 400 éves jubileumi ünnepség jelent-e a baptista egyház életében, a világon új lendületet?

–**DAVID COFFEY:** Kitűnő kérdés! Meg van az esélye annak, hogy csak az elmúlt négyszáz évet ünnepeljük, hiszen az emberek ilyenkor nosztalgizva tekintenek hátra. Igen, hálával tekinthetünk a múltra, és értékelhetjük mindazt, ami történt. De kívánnunk kell azt a

bátorságot és látást, ami az őseink szívében benne volt. Két dolgot mondanék ehhez kapcsolódóan. Az első, hogy itt Európában emlékeznünk kell rá, és meg kell értenünk, hogy soha sem volt egyszerű Krisztus tanújaként élni. 400 évvel ezelőtt szinte senkinek nem tetszett az új mozgalom, mindenki ellenünk volt. Ne mondjuk azt, hogy nagyon sok a problé-

mánk és túl nehéz az élet, mert az elődjeink emlékeztetnek arra bennünket, hogy legyőzhetjük a problémákat, és megmászhatjuk a nagy hegyeket.

A másik dolog pedig az, hogy még ma is vannak olyan helyek a világon, ezen belül Európában is, ahol nem természetes emberi jog a vallási szabadság. Elméletben talán az, de gyakorlatban nem. Nekünk kell a bajnokoknak lennünk azokért, akik nem tudják hallatni a hangjukat. A baptistáknak kell lenniük a hangoknak.

(Magyar Televízió, baptista adás, 2009. augusztus 16.)

New York

Ifjúsági találkozó volt a New York-i magyar baptista imaházban május 28-30 között. A programot Gerstner Kornél ifjúsági elnök koordinálta és Kulcsár Zsolt helybeli ifjúsági vezető. Az igei előadásokat Budai Lajos zilahi lelkipásztor tartotta, felesége Evódia bizonyoságtétellel szolgált és fórum-beszélgetést vezetett. A kezdő áhítatokat szombaton és vasárnap reggel Püsök Dániel torontói lelkipásztor tartotta. Valamivel kevesebb résztvevő volt most, mint más években, kb. 100, a legtöbben Kanadából jöttek, mintegy 25-en Püsök tv. szervezésében, mondotta Kulcsár Sándor helybeli lp. A énekek felváltva magyarul és angolul hangzottak,

Budai Lajos és Püsök Dániel. A baloldali fotón a New York-i imaház többszintes épülete látható.

a fiatalok bizonyoságtételei magyar nyelven. A szabadidős programban a híres Brooklyn-hídon sétáltunk végig. Az étkeztetés az imaház első emeleti közösségi termében történt, szállást sok fiatal az alagsorban kapott. Számomra az utazás Clevelandból New Yorkba ajándék volt Erika lányunk és Zsolt vejünk részéről. (Sz.L.)

⇒ 50 év alatt békés megoldással is Európa urai (többségi népessége) lesznek.

Ha a demográfiai adatokat nézzük, igaza lehet. Németország nagyobb városaiban a muzulmán vallású gyermekek a diákok 25%-át teszik ki jelenleg (egy német családra 1,3 gyerek jut, a törököknél több mint 5). Évszázadokkal ezelőtt a spanyolok és a mai kelet-európaiak véres háborúik árán tartották távol a muzulmánokat, most viszont nem ennyire világos a fenyegetés és ez annál veszélyesebb.

Az iszlám 600 éves lemaradással áll a kereszténység mögött, ami az inkvizíció szélsőségeinek felelne meg. Az iszlám nagy belső ellensége

az anyagiasság, ha a fiatal generáció kellően nyitott a nyugati értékek felé, akkor ez meg fogja törni a vallási radikalizmust.

Egy másik eszme, az „egyéni jogok” és az „érvényesülés” lesz az, ami belülről fogja emésztetni a mostani egységes és erőltetett gondolkodásmódot. Ehhez hozzájárulhat még a nők egyre nagyobb társadalmi szerepe is, ami hagyományosan tiltott dolog az iszlámban.

Az emberi önzés és büszkeség két olyan „csapattárs”, ami tönkreteszi bármelyik közösség uralmát és akaratát.

A fentiekhez társul még az elkényelmesedés, ami tompíthatja az iszlám előretörési hajlamait. (Habár a fanatikusan képzett gyerekek

és fiatalok manipulálása óriási erő jelenleg is a terroristák kezében).

Lassan, de biztosan helyet talál náluk a posztmodern gondolkodás is, ami a vallási toleranciáról beszél és azt tanítja, hogy semmi sem abszolút.

Hogy a hat évszázados lemaradást a modernizálás mekkora gyorsasággal hozza be, az még a jövő kérdése. Bárcsak jönne el hamar az Úr Jézus! Másként a kereszténynek (lehet már unokáink) megtanulnak forrón imádkozni az elkövetkezendő véres dzsihádok idején. Talán ez lesz a kereszténység végső és radikális reformja?

A történelem a mi Istenünk kezében van!

ALBERT ISTVÁN ZSOLT

A nagybányai gyülekezetből két idős testvért kísértünk utolsó útjára ez év júniusában.

Elekes József testvérünket hosszas gyengélkedés, majd szenvedés után életének 88-ik évében, június 7-én szólította el e földi létből az ő Ura, akit hűséggel szolgált már fiatal korától. Oszlopos tagja volt a diósadi, majd a 60-as évek elejétől a nagybányai gyülekezetnek. Szolgált gyülekezeti elöljáróként s az igei szolgálatok minden területén. Fáradhatatlan volt az örömhír közlésében a gyülekezet falain kívül is. Testvérünk porsátorát június 9-én helyeztük örök nyugalomra a nagybányai városi temetőben. A gyászistentiszteleten igei üzenettel szolgáltak: dr. Kovács József lp. a Jel 7: 9-17, valamint Borzási Csaba lp. a 2Tim 4:6-9 alapján.

Papp Piroska (szül. Koncsárd) 82 évet kapott az Úr kegyelméből. Szülei a koltói gyülekezet alapító tagjaiként vannak számon tartva (1922). Ő maga is itt ismerte meg s fogadta el még hajadonként az Urat. Alig 19 évi házasság után 40 év özvegység következett. A 80-as évek derekától a nagybányai gyülekezet tagja lett. Itt érte az Úr hazahívó szava június 15-én. Földi porsátorát a koltói református temetőbe helyeztük örök nyugalomra június 17-én. Isten vigasztaló üzenetét dr. Kovács József lp. szolta a 2Kor 5:1-10 alapján. Mindkét temetési szertartáson szolgált a gyülekezet ének- és fúvós kara. (*Mátis Csaba*)

Szilágyperecsenben **Józsa Benikét** öt évesen diagnosztizálták leukémiával. Gyógyulásáért összefogva imádkozott a gyülekezet, kicsinytől nagyig, az utóbbi két évben, rendszeresen, imaáhitatokon, vasárnapi iskolákban és zeneórákon. A műtét költséges volt, és a falu együtt érző lakói felzárkóztak, hogy a költségekbe besegítsenek. Végül sikerült donort találni és a csontvelőátültetést is elvégezték Budapesten, de a gyermek állapota nem javult. Az Úr útjai nem a mi útjaink. Az imákat Isten másképp hallgatta meg, mint ahogyan mi szeretnénk volna.

Az alig hétéves Józsa Benjámín-Dominik temetési istentiszteletére gyűltünk július 30-án a szilágyperecseni imaház udvarára. Előző este 1Móz 43-ból szólott az ige a virrasztóra összegyűltek előtt, Jákóbról, akinek el kellett engednie a kicsi Benjámint, bármennyire szerette és féltette is. Az istentiszteleten Péter István, a sarmasági körzet lelkipásztora Jn 11-ből hirdette az ígét: „Uram, ha itt lettél volna”. A református egyház lelkipásztora, Nagy Bálint Hős 6-ból idézte: „Gyertek, térjünk vissza az Úrhoz, mert ő szaggatott meg és ő gyógyít meg minket; megsebesített, de bekötöz minket!”. A helyi lelkipásztor 2Sám 12:22-23-at emelte ki: „Míg a gyermek élt, addig böjtöltem és sírtam; mert ezt mondtam: Ki tudja, talán az Úr könyörül rajtam, és megél a gyermek. De most, hogy meghalt, vajon miért böjtölnék? Vajon visszahozhatom-e azzal? Én megyek

őhozzá, de ő nem jön ide vissza énhozzám.”

A temetőkertben újra Borzási István prédikált 2Kor 12 alapján, Pál apostol megtapasztalásáról, akinek az Úr nem hallgatta meg kérését, hanem azt mondta: „Elég néked az én kegyelmem!” Legyen elégséges Isten kegyelme a gyászoló család megvigasztalására!

Július 2-án **Bákai Béla** testvért kísértük utolsó útjára Szilágyperecsenben, akit az Úr 88 esztendővel ajándékozott meg. A gyászos háznál Jel 4:1 alapján szólott az evangélium Borzási István lelkipásztor tolmácsolásában, a sírkertben pedig a gazdag és Lázár története figyelmeztetett (Lk 16), ahol Balla Béla gyülekezeti vén hirdette az ígét. Feltámadunk!

Szilágynagyfaluban gyászistentiszteletre gyűltünk össze július elsején. **Sallai Anna** testvérnőtől búcsúztunk, akit az Úr 67 évesen szólított magához. A temetésen több lelkipásztor is részt vett (Szekrényes Pál, Péter István, Borzási István, Kelemen Sándor, Tóth Attila, Módi Miklós és Fazakas György), akik Isten vigasztaló üzenetét közvetítették a gyászolóknak, és megtérésre intették a hallgatókat. Két és fél éve, amikor testvérnőnk súlyos műtéten esett át, csak kevés remény volt az életben maradásához. Férje, Péter, így imádkozott: „Uram, adj még egy pár évet”. Az elköltözés mégis váratlanul érte a családot. Hála az Úrnak, ő fel volt készülve, mert hitben élt, és hitben halt meg. Hite és türelme követendő példa számunkra.

Értarcsán március 7-én kísértük utolsó útjára **Antal Piroska** testvérnőt, akit hosszan tartó betegség után 82 évesen szólított haza az Úr. Temetésén Isten vigasztaló ígétjét Balla Frigyes és Szabó András lelkipásztorok hirdették a Jób 16:22-23 alapján. Testvérnőnk már fiatalon elfogadta az Úr Jézust és egész életében hűségesen szolgált az Úrnak, amivel jó példát mutatott nekünk, akik ismertük és szerettük őt. A népes rokonságból összevont énekkar dicsőítette az Urat úgy a kápolnánál, mint a temetőben, ahol a Jel 14:13 alapján szólta az ígét Szabó András lp. Azért imádkozunk, hogy elhunyt testvérnőnk megüresedett helyére rendeljen az Úr gyülekezetünkbe sok megtérő lelket.

Az elhunyt testvére: Tóth Etelka

Június 24-én kísértük utolsó útjára Biharon **Katona Margit** testvérnőnk, akinek 86 évet adott Teremtő Urunk. A temetésen Albert István Zsolt helybeli lp. hirdette a vigasztalás ígét (Jn 10:11-16, 27-30) az Úr Jézusról, aki a mi Jó Pásztorunk. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a hozzátartozóknak.

Június 29-én kísértük utolsó útjára Diószegen **Nagy Jolán** testvérnőnk, aki élete utolsó három évét Paptamásiban töltötte szerető családjá körében. Testvérnőnk régebb óta betegeskedett a szívével, de hűségesen látogatta a gyülekezeti összejöveteleket. Elköltözése hirtelen történt, 74 éves korában. A teme-

tésen a paptamási és a diószegi összevont énekkar szolgált, a vigasztalás igéit Albert István Zsolt lp. hirdette Pál tanítása alapján (1Kor 15:16-20). Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek.

Nagyszámú gyülekezet vette körül Szilágynagyfaluban április 24-én **Benedek Bálintné** (szül. Kabai Anna) kopórsóját, akit 87 évvel ajándékozott meg a Teremtő. A vigasztalás igéit Péter István lelkipásztor és Benedek Tibor gyülekezeti előjáró tolmácsolta a Lk 16,19-31 alapján. Szolgált a helybeli ének- és fúvóskar is. Gondviselő Atyánk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak. **Kabai Éva**

Szilágynagyfaluban május 6-án kísértük utolsó útjára **Székely Bálintot** életének 44. évében. A vigasztalás igéit a nagyszámú hallgatóság felé Péter István lelkipásztor és Benedek Tibor gyülekezeti előjáró

hirdette a Lk 13,6-9 alapján kiemelve azt, hogy mi Isten célja az egyes emberrel, valamint ha ezt mindenki személyesen felismerné, akkor sokkal szebben, jobban élhetne e földön. A temetőben a Dániel 12,2-3 igeversek alapján Kabai János testvér vigasztalta a gyászoló családot. A temetésen a helybeli ének- és fúvóskar szolgált. **Boros Zsigmond**

Gombos Gyuláné (született: Prinyi Róza) 91 éves korában, a múlt év december 24-én hunyt el, temetése Biharfélegyházán volt 2009. december 26-án. A gyászistentiszteleten igét hirdetett Fazakas György, a diószegi körzet lelkipásztora, Szabó Zsolt félegyházi református lelkész, valamint diószegről Zsisku Lajos ny. lp. és ifj. Szabó Mihály a szentimrei gyülekezet lelkipásztora. Elhunyt testvérnőnk férje, akit fél évvel korábban szólított haza az Úr, Félegyházán gyülekezeti vén és előjáró volt. **(Király András, Nagyvárad)**

CÍMVÁLTOZÁSOK

Bányai János lp., Nagyvárad, – Oradea 410104, Str. Iuliu Maniu nr. 11, ap.4.
Tel: 0359 444546, E-baptifon: 0721 690709.

Kiss Zoltán lp., Kraszna, – Crasna 457085, Str. Meșteșugarilor nr. 594. Jud: Sălaj. E-baptifon: 0735 501016.

Papp László lp., Érmihályfalva – Valea lui Mihai 415700, Str. Orbán Balázs nr.21, jud. Bihor
Tel: 0259 368 337, E-baptifon: 0735 501337, e-mail: laszlo.papp71@gmail.com

Füle Lajos

Az imádkozó ember

Ki hisz és imádkozni tud,
nem nyomhatják agyon a gondok,
számára mindig van kiút.
Az imádkozó ember boldog,
mert soha nincsen egyedül:
van KI segít terhére emelni!
Ki ISTENÉHEZ menekül,
nem támadhat ellene senki.

**Az imádkozásról cikkhez kapcsolódva (2-3. old.)*

Humor

Egy író felhívja író barátját:

- Nem zavarlak?
 - Nem.
 - Igazán nem? Nem dolgozol?
 - Nem.
 - Mit csinálsz?
 - Beszélgetünk.
 - Beszélgettek? Kivel?
 - A feleségemmel.
 - A feleségeddel? Csak nincs valami baj?
- biblia.biblia.hu/hazassag (Levendel Júlia)*

**Az Egymásra hangolódás cikkhez (4-5. old.)*

A lélek nézése

Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére (Zsid 12,2)

...Amikor fölemeljük belső szemünket, hogy Istent nézzük, biztosan barátságos szemmel találkozunk, amely visszatekint ránk, mert meg van írva, hogy az Úr szemei át- meg átjárják a földet. A tapasztalat kedves nyelvezete szerint „Te vagy a látás Istene” (1Móz 16,13). Amikor a lélek szeme kitekint, találkozik Isten tekintetével, és a menny már itt ezen a földön elkezdődik.

Cusai Nikolaus írta négyszáz évvel ezelőtt:

„Amikor minden erőmmel feléd fordulok, mert minden erőfeszítésem felém fordul; amikor egyedül rád tekintek teljes figyelemmel, sohasem fordítsd el értelmem szemeit, mert átölelsz engem állandó tekintetteddel; amikor szeretetemet feléd irányítom egyedül, mert Te, aki magad vagy a szeretet, egyedül felém fordultál. Uram, mi más az életem, mind a Te ölelése, amint belülről átölelsz gyönyörűséges kedvességgel, igen nagy szeretettel.”

Nos, valaki ezt mondja: „Vajon amiről beszélsz, az nem különleges személyeknek, például szerzeteseknek vagy lelkipásztoroknak szól, akiknek elhívásuk alapján több idejük van arra, hogy csöndes időt vállaljanak? Elfoglalt munkás vagyok és kevés időt tudok egyedül tölteni.” Boldogan mondhatom, hogy az itt leírt élet Isten minden gyermeke előtt nyitva áll, tekintet nélkül elhívására. Ezt valójában boldogan gyakorolja minden nap sok keményen dolgozó ember, nincs túl az elérhetőség határán...

A.W.Tozer: Az Isten utáni vágy – Az ember vágyakozása Isten után

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Aranymenyegző Micskén

Május 30-án ünnepi hálaadó istentiszteleten emlékeztünk meg arról az 50 évről, amit **id. Hubert Imre és Borbála** az Úrban kötött házasságban éltek meg. E házaspár négy lányt és egy fiút kapott ajándékba az Úrtól, akiket mind az Úrnak neveltek és így vejeik, unokáik is mind Krisztusban vannak. Ifj. Hubert Imre testvér a pécskai gyülekezet lelkipásztora és teológiánk tanára igei szolgálatát Szabó András és Veress Efraim lelkipásztorok szolgálata követte. Valamennyien az Urat dicsőítettük a múltért, és tőle kértük az áldást, a vezettetést a jövőre nézve is. (V.E.)

Ezüstmenyegző Nagyváradon

Péntek Árpád és Andrea június 26-án, házasságkötésüknek 25. évfordulóján népes családi, testvéri és baráti körben emlékezett a boldog kezdetre. Az ünnepségen jelen volt Simon József lelkipásztor testvér is, aki a Fil 1:5-6 igeversekkel köszöntötte az ünnepeket. Testvéreinket Isten két leánygyermekkel ajándékozta meg. Mennyei Atyánk áldásának további kiáradását kívánjuk testvéreink életére. (V.J.)

Aranymenyegző Szilágynagyfaluban

„a ti megpróbált hitetek, ...értékesebb a tűzben kipróbált aranyból” (1Pt 1:7) Ilyenkor nem lehet felejtetni az első menyegző boldogságát (1960. március 23.). Dicsőség és hála az Úrnak az elmúlt 50 esztendőért, amivel a **Székely** házaspárt – **Sándort** és **Gizellát** (Torma) megáldotta. Házasságukat az Úr megajándékozta négy gyermekkel: Gizella, Sándor, Csaba, Zoltán, és három unokával. Testvéreinknek Krisztusban elrejtett további boldog házaseletet kívánunk a Kolossé 3:1-3 igeversekkel. **Torma János, Chicago**

**Az igazak ösvénye olyan,
mint a felragyogó világosság,
mely egyre világosabb lesz délig.**

(Péld 4:18)

HAJNALKA, vagy DÉLIGNYITÓ

A fotó lapzártakor, július derekán készült. Valóban kora reggel nyílik, és estefelé, mintha elfáradna, összecsukja szirmait. (A szerk.)